

forslag. Det gør vi, fordi vi finder, at det er en væsentlig forbedring af det samlede lovforslag, at man nu har fået rykket noget af hensigten, der kun stod i bemærkningerne, frem i lovtæksten, så man i selve lovtæksten i højere grad kan se, ikke blot hvilke grupper man har for øje, men hvad der jo er væsentligere, hvilke handlinger der skal være de udløsende for, at de pågældende forbud kan gives af politiet.

Med den nye formulering om, at hovedbestemmelsen kun kan anvendes, såfremt det er angreb, der er risiko for, som må antages at være led i gensidigt opgør mellem grupper af personer, hvor der på begge sider anvendes voldelige midler, herunder skydevåben og sprængstoffer, er jo en stor del af den kritik, der blev rejst på høringen i mandags, imødekommet.

Det står nu helt klart, at det ikke er sagesløse ofre, der skal rammes af bestemmelsen. Det er de grupper, der indbyrdes fører krig med voldelige midler. Dermed står det klart, at lovens område nu mere retter sig mod de voldelige handlinger end mod lovlydige borgere, sådan at den vilkårlighed, som vi fandt i det oprindelige lovforslag, er fjernet.

Det er klart, at også i Venstre, som i høj grad er optaget af retssikkerheden, har vi nøje overvejet de retssikkerhedsmæssige aspekter i denne sag. Det er klart, at en domstolsprøvelse altid er det mest sikre for den borger, der får sin frihed eller aktionsradius indskrænket af myndighederne. Vi har derfor også i Venstre som i andre partier drøftet, om det ville være mest formålstjenligt at indlægge en 24-timers-regel om forelæggelse for retten, sådan som det findes f.eks. ved reglerne for anholdelse og telefonaflytning.

Vi har også overvejet, om der burde indføres en eller anden mere direkte adgang til domstolsprøvelse, hvis man ikke kunne få 24-timers-reglen igennem. Det kendes jo fra andre love, at der gives en direkte adgang til domstolsprøvelse. Vi er imidlertid kommet til den konklusion, at et sådant regelsæt vil betyde en meget tung gang for sagerne. Det ville beslaglægge meget store ressourcer hos politiet, og det er jo netop det modsatte, som vi alle ønsker at nå, nemlig at politiet skal kunne handle hurtigt og effektivt.

Yderligere kommer jo dertil, at en domstolsprøvelse i helt urimelig grad ville beslaglægge domstolens tid med endnu længere ventetider til følge for andre sager, end tilfældet er i dag.

Jeg læser forslaget sådan, at regeringen her har valgt at lade politiet udstede forbudet som

en forvaltningsakt. Det betyder så, at politiets afgørelse kan indklages for Justitsministeriet. Der er altså tale om, at man kan få sin sag prøvet i to instanser, sådan som det er helt sædvanligt i forvaltningsprocessen, ligesom Folketingets Ombudsmand naturligvis kan efterprøve, om de forvaltningsretlige grundsætninger er overholdt.

Dertil kommer – det skal man jo huske – at såfremt borgere er utilfredse med politiets adfærd, er der mindst talt rigelig mulighed for særskilt at klage over politiet.

Endelig skal jeg minde om, at enhver, der har fået et tilhold eller et forbud, hvad vi nu skal kalde det, naturligvis efter de almindelige regler i grundloven kan få sagen indbragt for domstolene.

Vi har så også i Venstre noteret os – og det er optaget i betænkningens bidraget – at justitsministeren i Retsudvalget har givet tilsagn om, at der vil blive givet fri proces i sager, der måtte rumme mere principielle aspekter. På denne baggrund er vi nået til i Venstres folketingsgruppe, at retssikkerheden er tilgodeset i tilstrækkeligt omfang.

At indgrebs arts art ikke efter lovforslaget betragtes som et indgreb i straffeprocessens former, er jo ikke værre i denne sag end i så mange andre sager. Tværtimod er det jo sådan i dag, at alt for mange borgere i Danmark får forbud og tilhold med hensyn til de rene småting og må finde sig i, at alle mulige myndigheder kan gribe langt mere vidtgående ind i deres hverdag, end det er tilfældet med dette lovforslag.

Vi finder derfor, at den retssikkerhed, der nu gives disse voldelige grupper, ikke blot er fuldt på højde med den retssikkerhed, der tildeles alle mulige andre borgere, men med ministerens tilsagn om fri proces, ja, så kan man faktisk sige, at retssikkerheden for disse voldelige grupper såmænd er bedre end for så mange andre fredssommelige borgere, der bare begår småforseelser af mere formel karakter.

De handlinger, der har fremskyndet denne lov, er handlinger, der udløser skræk, forfærdelse og angst ikke blot hos dem, der har været så uheldige at bo ved siden af rockerborgene, men angst og utryghed hos en meget stor del af landets borgere.

Jeg vil godt sige her i dag, at det har gjort et stort indtryk at møde borgergrupperne i deputation i Folketingets Retsudvalg, borgere fra både København og Roskilde, borgere, som i øjeblikket er i en aldeles umenneskelig og